

ROSNIK

ZŠ ROSICE

3 - 2014/2015

Den Země

21. 4. 2015

JE TO DEN VĚNOVANÝ ZEMI. SLAVÍ SE KAŽDÝ ROK 22. DUBNA, ALE NA NAŠÍ ŠKOLE SE TO BUDE KONAT UŽ 21. DUBNA.

Každý rok škola připraví program pro žáky.

Tady je program pro 2. stupeň naší školy:

6. ročník- Program pro děti z mateřských škol

7. ročník- Fotovalbace prostředí školy a blízkého okolí

8. ročník- Slunce- zlatá nit

9. ročník- Na kole dětem, vázání pletiva na školní zahradě

O naší Zemi máme tolik informací. Spoustu jich známe, ale jsou i takové, které neznáme. Víme například že:

- Vznikla zhruba před 4 miliardy lety a hned jak vznikla přidal se k ní měsíc.
- Je to třetí planeta ve sluneční soustavě směrem od slunce.
- Je to zatím jediná planeta, na které existuje život nebo aspoň o jiných nevíme.

HLAVNĚ JDE ŠKOLE O TO, ABY SI ŽÁCI VÁŽILI NAŠÍ PLANETY A NEZNEČIŠŤOVALI JI. DOUFÁM, ŽE TO BRZO POCHOPIÍ KAŽDÝ. ZEMĚ JE JENOM JEDNA A DALŠÍ UŽ NEBUDE!

Tereza
Veverková
B. A

Rosník – úvod

Vítejte v jarním čísle časopisu Rosník. I tentokrát vám nabízíme mnoho zajímavého. Protože se příroda na jaře po dlouhé zimě opět probouzí, zvolili jsme jako ústřední téma tohoto čísla přírodu a naše zdraví. Přinášíme články o domácích mazlíčcích. Také ve školní družině vzpomínají na krásné setkání s jedním zajímavým pejskem. Co všechno víte o zvířatech, si můžete ověřit v našem kvízu. Ekologická témata probereme v člancích o ekopobytu osmáků a ve zprávičkách z eko-zpravodajství. Zdraví napomáhá také hudba a tanec. Představíme vám taneční kroužek ZUŠ v Rosicích. Také náš recept je úžasný a přitom plný zdravých ingrediencí. Největším trhákem tohoto čísla jsou ale jednoznačně rozhovory. Popovídali jsme si s dvěma herci, jednak s Alešem Slaninou, který hraje v Městském divadle v Brně, a s mladou herečkou Evou Josefíkovou. Pozveme vás také do kina a do knihovny. Nedílnou součástí tohoto čísla je také zpravodajství ze života školy. Velkou akcí organizovanou školou a školním parlamentem byl určitě ples. Tak si zážitky z plesu společně připomeňme. Nakonec si můžete prohlédnout pěkné obrázky našich žáků a zahádat si v rubrice Rosník – detektivem. Tak pěkné jarní počtení.

Mgr. Jana Odehnalová

!

Obsah

Reklama.....	2
Úvod	3
Rozhovor s Alešem Slaninou	4-8
Rozhovor s Evou Josefíkovou	8-9
Absolventský ples.....	10-11
Ekopobyt	12-14
Anthropos	15
Tyjátr.....	15-16
Jak zpestřit hodiny dějepisu.....	17-18
Já, písnička	18
Canisterapie ve ŠD.....	19
Zprávy ze školního parlamentu	20
Co nás čeká v ekotýmu	21
Anketa	22-23
Hudba 21. století	23-24
Tanec.....	25
Zvíře.....	26-27
Vědomostní kvíz	28
Z Rosníkovy knihovničky	29-30
Rosník v kuchyni	31
Rosník výtvarníkem	32
Rosník detektivem	33-34
Komiks.....	35
Závěr.....	36

Hanka Kudrnová, 4. C

**ROSNÍKOVY ČLÁNKY STÁLE NOVÉ
PESTRÉ JSOU JAK POČASÍ APRÍLOVÉ**

Rozhovor s panem Alešem Slaninou, herec

V pátek 13. 2. 2015 jsme s naším časopisem Rosník zavítali do Městského divadla Brno, abychom udělali rozhovor s jedním z nejoblíbenějších herců Brna. Vždyť také několikrát dostal cenu diváků a my naprosto chápeme proč...

celou rodinu, ale s rodiči jsme bydleli od malička v Brně. Nikdy jsem v tom divadle nebyl, protože o prázdninách, když tam jsem, se většinou nehraje. A že bych jel z Brna do Klatov se jenom podívat na nějaké představení, tak to je hrozně daleko. Ještě jsme tam bohužel nehostovali, byli jsme s divadlem skoro po celé republice, ale ve městě, odkud

1. Víím o Vás, že jste se narodil v Klatovech, a chci se zeptat, jestli rodné město nějak ovlivnilo vaše rozhodnutí být hercem. (Četla jsem, že v Klatovech je od roku 2005 otevřená „Stálá divadelní scéna Klatovy“) Měl jste už příležitost si tam zahrát, jako tamější „rodák“?

Neměl jsem tu příležitost a také mě město Klatovy určitě nijak neovlivnilo, protože já jsem tam nikdy nežil, pouze jsem se tam narodil. Mám tam sice

pocházím, ještě ne, ale třeba se to změní...

2. Měl jste už od mala jasno, že chcete být hercem?

Ne, já jsem chtěl být asi jako každý malý kluk popelářem a chtěl jsem dělat většinu povolání, co tak ti malí kluci chtějí. Pak jsem chtěl být kuchařem, ale vystudoval jsem matematický gympl, takže se moje přání úplně neslučovala s tím, co jsem dělal. A herectví přišlo asi tak, že jsem od malička chodil do

folklórního souboru, což samozřejmě s divadlem nemá zase tolik společného, ale možná už mě to trochu formovalo. Ale divadlo mě vůbec nenapadlo. Naši nebyli úplně takoví, že by chodili nějak pravidelně do divadla, jenom jsem občas šel na nějaké dětské představení. Ani nikdo z rodiny nebyl umělecky zaměřený. Dědeček hrál sice na harmoniku a maminka mi občas zpívala, ale to bylo tak všechno. To, že chci být hercem, přišlo až v pubertě, asi ve třinácti, čtrnácti.

3. A jak jste se k tomu teda dostal?

Přes ten folklórní soubor to tak nějak pomaličku začalo přicházet. Pak jsem začal hrát v amatérském divadle, potom jsem viděl, že tady u nás v MdB je konkurz, tak jsem ve čtrnácti úplně drze šel na konkurz. A od té doby tady jsem. Takže už jsem tady skoro patnáct let. Sice ze začátku jako externista, ale teoreticky tady působím už půl života.

4. A co vaše první role? Pamatujete si na ni? Kde a kdy to bylo?

Jo, jo, dokonce se to představení ještě pořád hraje. Je to muzikálová balada Koločava, kde jsem dostal takovou malou roli zbojníka. Teď už se to hraje jenom maličko, ale hráváme to většinou na Biskupském dvoře o prázdninách. Myslím, že to zase letos o prázdninách budeme zase hrát. Takže moje první představení se hraje pořád. Už jsem tam sice vystřídal za tu dobu víc rolí, ale myslím si, že teď už budu hrát pořád jenom toho zbojníka. Není to žádná obrovská muzikálová role, spíše

zpívám ve sboru a sem tam prohodím pár vět, ale to taky samozřejmě nemohlo být něco velkého, když jsem ji dostal ve čtrnácti nebo patnácti.

5. Máte před vystoupením trému?

Před premiérou rozhodně. Paradoxně, čím menší role, tím větší tréma. Možná, když je to velká role, tak člověk ani nemá čas se stresovat... Ale potom před reprízou už trému nemám, to se většinou těším.

6. Kde vás na „prknech“ můžeme ještě vidět kromě Městského divadla Brno?

Teď to je slabší, protože jsem měl zrovna derniéry představení, které jsem hrál v divadle Radost, kde jsem působil v Rychlých šípech a v Malovaném na skle. Tato představení už bohužel skončila, ale hráli jsme je dlouho, tak jsme si to aspoň užili. Teď jsem dostal roli v Praze, v muzikálu Romeo a Julie, který by měl mít premiéru patrně v září ve Fóru Karlín. Každopádně jsme ještě nezačali zkoušet, takže může být všechno jinak. Smlouvu mám podepsanou, ale bůhví, jak to všechno dopadne. Jinak v Brně už v ničem nehostuju. Hostoval jsem v Redutě v Národním divadle Brno, toto představení už se taky nehraje. Představení na hostování musí opravdu stát za to, protože přece jen je nutné domluvit se s vedením domovského divadla na tom, aby vás pustili a přizpůsobili se organizačně, že některé dny hrajete jinde.

7. Jste stálým členem Městského

divadla Brno. Rolí zde máte požehnaně. Hrajete v Mozartovi, Duchovi, Bídnicích, Divé Báře, Sneh noci svatojánských nebo v Sedmi trpaslících. Přesto vyhledáváte nebo se účastníte konkurzů na role v televizi nebo ve filmu?

Jo, to jo, protože v dnešní době je to tak, že když chcete hrát ve filmu a nejste nějaká megahvězda, tak musíte projít konkurzy. I spousta relativně známých a výborných herců musí procházet kamerovými zkouškami a castingy, protože oni vám tu práci jen tak nedají. Takže pokud chcete hrát ve filmu, tak se tohle musíte účastnit. Kdybych byl v Praze, je to samozřejmě snazší, protože nám Brňákům to zabere s dojížděním celý den.

8. Na film se ptám proto, že jste hrál jednu z epizodních rolí v Četnických humoreskách, které jsou oblíbené hlavně tady u nás na Brněnsku. Jak vzpomínáte na natáčení – byla to spíše zábava, nebo dřina? Na co vzpomínáte nejraději?

No to byla taková pidirolička, kde jsme jako vykradli nějaký vinný sklípek a měli jsme tam pít víno. Samozřejmě to nebylo víno, tak nám nalívali rybízový džus a kouřili jsme tam cigarety bez filtrů. Protože se ta scéna točila několikrát za den, já si z toho natáčení pamatuju, že jsem potom nemohl rybízový džus ani vidět, a když jsem cítil kouř, tak se mi zvedal žaludek. To jsou moje vzpomínky na Četnické humoresky☺: Bylo to fajn, ale ta moje role byla opravdu malá, takže se nedá

říct, že bych tam nějak dřel, spíš se to prostě muselo vydržet...

9. Jak se vám hrála role Dafné v Někdo to rád horké? Jak se vůbec chlapovi hrají ženské postavy?

Tady to je dobré, protože já nehraju ženskou, ale hraju chlapa, který se schovává v kostýmu ženy. Tady byl největší problém (a to jsme měli všichni kluci) naučit se chodit na podpatcích. Já to hraju s osmicentimetrovými podpatky, takže byla velká dřina. Vypadalo to srandovně. Naštěstí jsme to nemuseli umět úplně dokonale. V té hře je to tak i myšleno, že je pořád vidět, že to nejsou dokonalé dámy, ale „jen“ chlapi. Ale třeba na podpatcích tancuju, tak to jsem se musel opravdu naučit. Jinak k tomu člověk samozřejmě přistupuje jako ke každé jiné roli. Má tam spoustu úskalí během zkoušení, ale zas tak úplně jiné to není.

10. Jaké role se vám hrají nejlépe – kladní nebo záporní hrdinové? A jak vás vidí režiséři, do které polohy kladný/záporný hrdina vás zařazují častěji?

No já v poslední době hraju samý blbce, takže asi jako blbce... :D

Ale ne, to si dělám srandu, právě ti blbci se hrají hrozně dobře. Skoro každý herec říká, že zápornáky hraje raději než třeba prince. I když já jsem hrozně rád, že jsem dostal roli prince ve Sněhurce. Ale tato role je jasná, nemusím v ní hledat žádné nuance. Kdežto u záporné postavy nebo u postavy se složitějším vývojem, když

to tak jako zjednoduším, tak je to většinou zábavnější. Tak se tam dá vymýšlet spousta věcí, tady je co hrát. Častokrát ale taky hraju komické role, takže mě režiséři asi vidí spíše takhle, než nějakého dramatického herce.

11. Jako herec jste jistě všestranný. Jaké hudební nástroje ovládáte?

Kvůli divadelnímu představení jsem se musel naučit hrát na kytaru, tak s tím jsem bojoval a bojuju pořád. Na škole jsme měli klavír, takže to trochu umím,

tomu chodil asi rok do bicích. Tady jsem se naučil jednu skladbu a to je všechno. Já úplně nejsem ten typ, jak se říká co Čech to muzikant. Já to mám spíš tak, že co jsem musel, tak jsem to udělal, ale myslím, že v tom nejsem úplně nejšikovnější.

12. Máte i nějaký oblíbený sport ve svém volném čase (kromě běhání po jevišti)?

Hodně se věnuju kolu, a to je asi tak všechno. Občas jdu třeba do posilovny,

ale samozřejmě nehraju třeba dvě hodiny v kuse, to bych opravdu nezvládl. A v jednom představení jsem hrál na bicí soupravu, tak to jsem kvůli

když mě bolí záda. Nemám moc rád kolektivní sporty, občas si ale nějaký zahraju, třeba v létě beach volejbal nebo tak něco. Ale to jenom rekreačně.

13. Každý člověk má nějaký vzor. Jaký máte vy?

Obdivuju spoustu herců, i svých kolegů tady v divadle. Mě učil třeba Ladislav Kolář, tak toho si hrozně vážím. Ale nechci jmenovat jeho a ostatní ne, to je složité. Že bych měl úplně nějaký konkrétní vzor..., to asi úplně nemám. Nebo samozřejmě se inspiroju třeba přístupem k práci ostatních, nebo tím, jak třeba jdou na nějakou roli. To je hrozně zajímavé pozorovat, takže z toho si určitě беру spoustu věcí. Jinak mám rád třeba Vilmu Cibulkovou, ale to samozřejmě není můj vzor, protože je ženská. Nebo Jiří Bartoška se mi hrozně líbí, jak hraje.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu Slaninovi, za skvělý rozhovor a příjemně strávené páteční odpoledne. Už se těšíme, až Vás zase uvidíme v nějaké parádní hře MdB☺!

Děkujeme za rozhovor!!! ☺

Barbora Čechová, 8. A

Rozhovor s Evou Josefíkovou

Dne 14. 3. 2015 proběhl v našem rosickém kině Panorama filmový festival s názvem „Divadlo ve filmu“, na kterém jsme samozřejmě my dva nemohli chybět. Promítala se jak klasika (Nejistá sezóna, Fantom opery), tak také nedávno premiérován a filmovou kritikou ceněný Biderman. Ve všech těchto filmech je právě „divadlo ve filmu“, neboli všechny tyto filmy jsou o hereckém prostředí a o hercích samotných. Příjemným

ozvláštěním pak bylo představení filmu Nebezpečí klidu. Tento film režírovala Tereza Volánková, rodačka z Rosic. Poté následovala neformální beseda s její spoluherečkou a spolužačkou z DAMU Evou Josefíkovou. To víte, že jsme si nemohli nechat ujít příležitost udělat s Evou rozhovor, a tak jsme za ní narychlo šli a všechno domluvili. A ukázalo se, že jsme zase měli dobrý nápad ☺!

1. Jsi stále ještě studentkou?

Ano, jsem studentkou, ale už mi zbývá jen diplomová práce k dokončení DAMU. Už to není to každodenní chození do školy, to už mám za sebou.

2. Prozradíš nám, odkud pocházíš, kde se nachází tvé rodné město?

Narodila jsem se v Uherském Hradišti, kde jsem teda mimo jiné i vystudovala tamější gymnázium.

3. Pamatuješ si ještě na svoji první roli? Jaká byla? Měla jsi velkou trému?

Ano pamatuji, byla to divadelní hra „Říkali mi Leni“. Trému jsem samozřejmě měla velkou a mám ji pořád. Hlavně před premiérou, to je ta tréma obrovská, před reprízou už ani ne ☺.

4. V jakých divadlech tě nyní můžou diváci vidět? Víme, že je toho opravdu pozhnaně, ale zkus je vyjmenovat všechny.

No je toho docela hodně...

Momentálně mě můžete vidět například v divadle v Kladně ve dvou inscenacích, v divadle Bez zábradlí,

brzy taky ve dvou inscenacích, zrovna máme před premiérou, potom v divadle ve Strašnicích, ve Švandově divadle na Smíchově teď budu zkoušet, a abych na něco nezapomněla tak ještě v divadle v Celetné... a jestli jsem na někoho zapomněla, tak se omlouvám. Doufám, že se na mě nebude zlobit.

6. Slyšela jsi už o Rosicích někdy dříve?

Ano, slyšela jsem o Rosicích od mé kamarádky Terezy Volánkové, jak to tady máte báječné, ale přiznám se, že předtím, než jsem poznala Terezu, tak jsem věděla, že Rosice jsou odbočka z dálnice za Brnem... Doufám, že tím

5. Dokážeš spočítat, kolik už za sebou máš televizních či filmových rolí? Můžeš dát tip našim čtenářům, na co se mají podívat, nebo kde Tě můžou vidět.

Vyloženě televizních rolí mám za sebou málo, to jsou jen dvě nebo tři věci, co jsem dělala do televize, ale filmových mám tuším sedm...? Jo, kdybych to začala počítat, tak se určitě dopočítám, protože zase tolik toho za sebou nemám.

nikoho nenaštvu...

Děkujeme naší nové kamarádce za prima rozhovor a milé zpestření sobotního večera. A tobě, Evičko, přejeme mnoho dalších, ať už divadelních, tak filmových úspěchů.

Pro Rosníka!
Cvetořina

Ondřej Nedorost, 8. A
a Barbora Čechová, 8. A

Absolventský ples

Letos v březnu se již po několikáté konal absolventský ples naší školy. Jako žák 9. třídy, jsem se ho samozřejmě zúčastnil. Byl to opravdu skvělý večer a já se vám ho teď pokusím krátce přiblížit.

Přípravy na ples začaly už hodně dávno. Ve třídě jsme se o něm bavili už i několik ročníků zpátky, protože jsme se na tuto akci moc těšili. A letos jsme se konečně dočkali. Holky už od září řešily, jaké budou mít šaty, co si udělají s vlasy, a probíraly se další podobně důležité záležitosti. My kluci jsme se těšili na to, až si zatancujeme s našimi spolužačkami. Ale v tom byl trošku háček, protože ne všichni jsme uměli tancovat. Ale naštěstí se nás to paní učitelky rozhodly naučit. V tanečních to bylo super, užili jsme si mnoho srandy i navzdory tomu, že ze začátku jsme si akorát šlapali po nohách. V tanečních jsme se učili polonézu, což byl tanec,

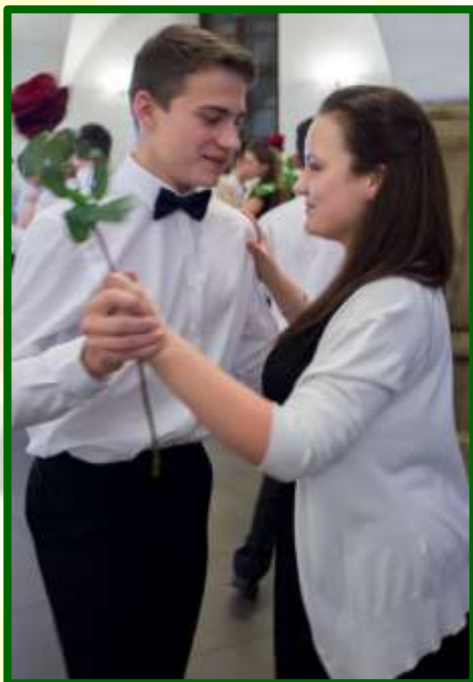
kterým jsme ples zahájili. Ale taky jsme tancovali valčík a polku.

Ještě jeden úkol nás čekal před plesem. Napsat proslov, kde popíšeme svoje zážitky za celých devět let. Myslím, že tohoto úkolu jsme se zhostili skvěle a zvládli jsme to na jedničku. Ještě jsme

vybrali zástupce, který to na plese přednese a bylo hotovo. Teď už mohl ples začít.

Ples se konal v pátek 13. března. Všichni jsme se toho dne báli, protože asi každý ví, že pátek třináctého je nešťastný den. Ale tentokrát to bylo jinak. Sraz jsme měli v sedm hodin přímo před zámeckým kulturním centrem. Kupodivu nikdo nepřišel pozdě, všichni tam byli včas. Paní učitelky nás odvedly do šaten, kde jsme si odložili svoje věci a měli tu počkat, až ples začne. Tohle bylo asi nejhorší, protože jsme měli velkou trému a už jsme to chtěli mít za sebou. Ještě jsme se vyfotili, naposled se upravili a byli jsme

připraveni. A nakonec jsme se dočkali. Nastal čas, kdy jsme měli jít do sálu a zahájit ples polonézou.

Když jsme se objevili v sále, tak jsme se rozklepali ještě víc. Ale všichni jsme se navzájem uklidňovali, že to zvládneme. Postavili jsme se do úvodního postavení a čekali, až se rozezní hudba. Mnohokrát jsme to trénovali, ale až tady to bylo nejlepší. Zvládli jsme to skvěle a všichni jsme byli pochváleni. Na konci polonézy jsme ještě svým partnerkám předali růže a zatancovali jsme si všichni valčík.

Dále následovalo stužkování panem starostou a panem ředitelem. Nastoupili jsme do dvou řad, moderátoři nás postupně všechny vyzvali a my jsme vystoupili dopředu. Pan starosta nám připnul stužku, s každým prohodil pár slov, podal ruku a popřál hodně štěstí. Během toho ještě námi zvolení zástupci tříd četli proslovy, u kterých málokteré oči zůstaly suché. Poté nás zvěčnil pan

fotograf a my vyzvali k tanci naše rodiče. Dále už následovala volná zábava. Ze začátku jsme se docela styděli, ale po chvíli už jsme byli všichni na tanečním parketě. To byla asi nejlepší část večera. Všichni jsme si se všemi zatančili, i paní učitelky se k nám přidaly. Bylo to prostě úžasné - perfektní atmosféra, dobrá hudba, no prostě skvělý večer. Závěr plesu završila tombola, které kralovala plazmová televize jako hlavní výhra, ale i plno dalších hodnotných cen. Kolem půlnoci už na některé začala padat únava, tak jsme se už pomalu loučili a rozcházeli. I když nám tenhle

večer uběhl hodně rychle, myslím si, že na něho budeme všichni dlouho vzpomínat. Každý má z plesu jiné zážitky, ale určitě se všichni shodneme, že to byl nejlepší večer, jaký jsme kdy zažili. Příští devátáci se určitě mají na co těšit.

Jan Poláček, 9. B

EKO pobyt

V pondělí 30. 3. 2015 obě třídy našeho ročníku, tedy 8. A i 8. B, vyrazily v 8.00 hodin od rosického zámku do Křižanova na Vysočinu, kde se konal ekopobyt pro žáky osmých tříd. Cesta byla kratší, než jsme očekávali. Po půl deváté ráno jsme dorazili na místo. Docela nás zaujaly zdejší chatky v areálu, my jsme ale naštěstí bydleli na ubytovně, která byla krásně vytopená.

Nejprve jsme se v jídelně přivítali společným „AHOJ!“ a trochu se seznámili s celým programem ekopobytu. Poté jsme šli do klubovny, kterou po dobu celé akce využívala 8. A, zatímco „béčko“ mělo k dispozici jídelnu. V klubovně jsme se rozdělili do družstev po čtyřech a společně jsme měli za úkol vymyslet název a logo našeho týmu. Myslím, že to se nám docela povedlo. Poté jsme s panem učitelem Pokorným dávali dohromady

Ukázalo se totiž, že počasí, které nás stihlo během celého ekopobytu, bylo vyloženě aprílové. Zprvu nám krásně svítilo sluníčko, k večeru se však zatáhlo a začalo pršet. Aby byl apríl dokonalý, druhý den ráno pořádně chumelilo. A takovéto nevlídné počasí trvalo celé tři dny.

Ale vraťme se k prvnímu dni. Po příjezdu jsme si rozdělili pokoje v našich patrech - 8. A měla k dispozici druhé patro a 8. B byla ubytována v prvním patře. Na pokojích jsme se trošku zabydleli a začal nám program.

pravidla pro ekologii. Program pokračoval naučným povídáním o zdravých nápojích a také jsme se naučili počítat přijatou a vydanou energii, kterou spotřebujeme za určitý den. Pondělí jsme zakončili takovým malým divadélkem, které bylo příjemným zpestřením pobytu a jednoznačně jednou z nejlepších akcí za celé ty tři dny. Paní učitelka nám rozdala „role“ a my obyvatelé města jsme měli jednat o tom, kudy povede obchvat města. Mnozí se do svých rolí opravdu vžili, a tak bylo hodně veselo.

Druhý den jsme se probudili do skutečně bílé krajiny. Přes noc nám totiž napadlo asi 5 centimetrů sněhu, s čímž jsme na konci března opravdu nepočítali. Dopoledne jsme měli program venku. V našich družstvech jsme měli za úkol poslepu vymodelovat čtverec z lana a společnými silami

„dojet“ na lyžích z jednoho bodu do druhého. I přes velkou zimu nás to moc bavilo. Odpoledne nás čekala cesta do města, které od areálu bylo trochu dál. Než jsme došli do Křižanova, byli jsme všichni šíleně promoklí, protože nás zrovna zastihl obrovský liják.

Ti, kteří neměli čepici ani kapuci, si určitě nadávali a na další výlet, bych řekla, že se už nikdy bez pokrývky hlavy neodvážím. Večerní program se nám zase velice zamlouval, protože jsme si mohli vybrat každý podle sebe, jestli se chceme v jídelně dívat na film nebo v klubovně poslouchat kytaru a společně si zazpívat. Ještě před tím jsme v našich týmech vypracovávali projekt o nejekologičtějším hotelu, který jsme si sami navrhli. Projekt nám zabral hodně času, a tak se každý těšil na druhý den, až budeme prezentovat svoje nápady a návrhy.

Poslední den dopoledne jsme seznámili ostatní skupiny s již zmiňovanými projekty a šli se chystat na cestu domů.

Na konci pobytu jsme se ještě rozloučili společným „AHOJ!“, tak jako na začátku. Celý ekopobyť jsme si užili a moc se nám líbil, určitě ho doporučujeme příštím osmákům! No, a já jenom doufám, že takových výletů do ukončení naší povinné docházky bude ještě spousta ☺.

Barbora Čechová, 8. A

Simulační hra na ekopobyť

Hra z prvního večera simulovala jednání zastupitelstva města Rosice, které mělo rozhodnout, jestli se začne budovat obchvat Rosic. Každý žák dostal přidělenou roli (starosta, zastupitelé, místní podnikatelé, vlastníci pozemků, ekologové...), v rámci role pak obhájoval vybudování obchvatu, či vystupoval proti. Na koci zasedání se hlasovalo – třída 8. B byla pro vybudování obchvatu, a to ve variantě cenově příznivé, nejdále od města, ovšem přes zalesněný pozemek. Simulační hru jsme protáhli i do hodiny slohu, kde jsme uspořádali tiskovou konferenci s některými účastníky

veřejného zasedání zastupitelstva. S ostatních žáků se stali novináři, mnohdy velmi investigativní. Co zjistili?

Aleš Málek je starostou města Rosice. Má výstavbu obchvatu ve volebním programu, nyní před volbami chce splnit své sliby a získat přízeň voličů.

Jakub Oranžový, ředitel stavební firmy *Dálnice až do vaší ložnice*. Jeho firma má v současné době finanční potíže, nutně potřebuje novou zakázku. Vystupuje pro vybudování obchvatu.

Ivo Kokršek, majitel zalesněného pozemku. Prosazuje výstavbu obchvatu

způsobuje hluk a ničí ráz okolní krajiny.

Jaký je váš názor na obchvat?

Ivo Kokršek: Myslím, že obchvat je dobrý nápad. Rosice nebudou mít tak znečištěné ovzduší.

Jakub Oranžový: Jsem jednoznačně pro obchvat, je to bezpečné pro děti, moje firma by se stavby zhostila úspěšně.

Alexej Mrkos: Jsem jednoznačně proti. Narušíme krásnou přírodu a ubereme prostor zvířatům.

Přinese vám osobně obchvat nějaký zisk?

Aleš Málek: Jsem pro obchvat čistě z upřímného zájmu o naše město. K zvelebení města plánujeme další výstavby a rekonstrukce.

Jakub Oranžový: Naše firma odvede dobrou práci, samozřejmě počítáme i se ziskem.

Ivo Kokršek:

Z prodeje lesa určitě budu mít zisk. Peněz mám ale hodně a les jsem stejně chtěl pokácet. Peníze investuji do společnosti na ochranu přírody.

Izabela Šedivá: Pokud by byl obchvat postaven v blízkosti města, v mém podniku by mohlo zastavovat více zákazníků. Zaměstnala bych více lidí.

lesem, protože z prodeje pozemku bude mít zisk.

Izabela Šedivá je majitelka nočního klubu v centru města. Souhlasí s výstavbou obchvatu, ovšem v blízkosti města (ne přes les), aby získala více zákazníků.

RNDr. Alexej Mrkos, cestovatel, je proti výstavbě obchvatu, protože má zkušenosti ze zahraničí, že obchvat

Žáci 8. B a Michaela Hantková

Exkurze do Anthroposu

Dne 6. 3. vyrazily třídy 4. A a 4. C do brněnských Pisárek do Anthroposu. Anthropos je muzeum o pravěku. Cesta trvala asi půl hodiny. Na místě paní učitelky koupily vstupenky a mohli

jsme jít dovnitř. Pan průvodce zajímavě vyprávěl o životě pravěkých lidí. Mohli jsme si prohlédnout kostry pravěkých zvířat a lidí. Také nás zaujaly nástroje, nádoby a různé ozdoby, které lidé v pravěku dokázali vyrobit. Nejvíce se všem líbil model mamuta. Byl uprostřed místnosti a byl hrozně veliký. Exkurze byla zajímavá a rádi se do Anthroposu podíváme znovu.

Vladimíra Odehnalová, 4. B

*Hanka
Kudrnová, 4. C*

Troubský tyjáter

PŠT-ROSICE ne bedně vítězů

V neděli 12. dubna se náš divadelní kroužek PŠT-ROSICE zúčastnil divadelního festivalu Troubský tyjáter v Troubsku. Festival se konal letos už

potřetí, náš divadelní kroužek zde měl premiéru. Při příchodu do Katolického domu, kde se soutěž konala, nás již očekávali pořadatelé soutěže. Na zahájení nás všechny přivítali a seznámili nás s programem.

Dozvěděli jsme se, že naše vystoupení s názvem Co by, kdyby? bude jako druhé v pořadí. Hned po zahájení jsme zhlédli první představení a následně jsme se šli připravovat na to naše. A mohli jsme začít! S naším výkonem jsme byli spokojeni jak my, herci, tak paní učitelky. Následovala pauza v programu, kterou jsme vyplnili povídáním si zábavných historek, překů a mnoha dalšího. Poté jsme šli na oběd, kde jsme se jako vždy dobře bavili. Následně nás čekaly další dvě divadelní hry, tentokrát pohádky Sněhurka a Zlatovlasá pohádka. Po skončení obou pohádek měli porotci chvíli čas, aby rozhodli, kdo letošní

ročník Troubského tyjátru vyhraje. Napětí stoupalo. Porotci jako první vyhlášovali nejlepšího herce a herečku z daného souboru. Od nás to byli Vašek Špička a Simča Čapková. Dále se vyhlášoval nejlepší komik ze všech souborů a celkově vyhrál náš Saša

radovat. No a konečně - první místo, PŠT – ROSICE!!!! Měli jsme obrovskou radost nejen z toho, že jsme vyhráli, ale také z toho, že na vítěze čekal obrovský dort. Bohužel jsme ale věděli, že nemůžeme ztrácet čas a že se musíme rychle sbalit a spěchat na vlak, který

Hájek. Další ocenění, které náš soubor dostal, bylo za nejlepší scénář a režii představení. A pak už se vyhlášovalo to hlavní - kdo vyhraje. Ale aby to nebylo tak rychlé, tak se začínalo od čtvrtého místa. Tam jméno našeho souboru nezaznělo. Třetí místo. Ani zde jsme se neumístili. Vzpomínám si na to, jak jsme říkali s paní učitelkou, že by byl úspěch, kdybychom byli druzí, ale první místo by bylo ještě lepší! Když ani při vyhlásování druhého místa nezaznělo naše jméno, začali jsme se

nám jel zpátky do Rosic. Za celý soubor bych chtěla moc poděkovat paní učitelce Richterové a Odehnalové za to, jak krásně s námi dokázaly celé představení secvičit, a také za to, že jsou jako jedny z nás a že se společně dokážeme bavit a dělat si legraci ze všeho, na co si jen vzpomeneme. Dále bych chtěla poděkovat všem hercům a herečkám za jejich skvělé výkony a za to, co jsme společně v Troubsku prožili.

*Za PŠT-ROSICE
Andrea Mecerodová, 9. A*

Netradiční výuka dějepisu!*„Hledá se král“*

Žáci se pokusili měnit dějiny. Ocitli jsme se téměř na konci 15. století, v době vlády krále Jiřího z Poděbrad, který vládne v Čechách, ale není královského rodu. To vadí jak papežovi, tak i české šlechtě i okolním králům, kteří si chtějí České království rozebrat. Jiřímu z Poděbrad nezbyvá nic jiného, než se poohlédnout po nějakém nástupci, který by zaujal jeho místo a byl královského rodu. Jiří z Poděbrad si zvolí polský rod Jagellonců, to každý historik ví. Jenže žáci 7. ročníku dostali za úkol, předběhnout Jiřího z Poděbrad a vyhlásit konkurz na krále. Měli za úkol napsat inzerát: „Hledá se král, zn. Spěchá“ – měli zde vykreslit ideálního krále, který by si zasloužil České království a český lid. Zda se jim to povedlo, můžete posoudit sami.

Inzerát: „Hledá se král“**Požadavky:** schopný, odvážný, ochotný

- zajistit dědice pro České království
- rozhodný a zodpovědný
- spravedlivý
- vzdělaný – musí umět číst, psát a nějaký cizí jazyk, nejlépe naučit se česky
- postarat se o český lid
- být královského rodu

Poznámka: Nový král by měl umět uklidnit situaci po husitských válkách.**Nabízíme:** Království, které bývalo centrem vzdělanosti a kultury, ve správných rukou by mohlo znovu

nabýt ztracenou slávu. Máme velkou zásobu nerostných surovin, máme šikovné řemeslníky. Budete mít k dispozici největší hradní komplex v Evropě – Pražský hrad.

Jestli máte zájem, dostavte se na Pražský hrad dne 14. 4. 1470

*král Jiří z Poděbrad
(Kája Jelénková, 7. B)*

Inzerát: „Hledá se král“, zn. Spěchá!!!

Království Země koruny české vyhláší konkurz na krále! Hledáme schopného, moudrého a rozvážného muže. Ideálně mezi 18. a 25. rokem. Nabízíme úrodnou zemi s výbornou strategickou polohou, velkými zásobami stříbra a největším hradním komplexem v Evropě.

Oceníme znalost českého jazyka a snahu o obnovení českého ohlasu ve světě. České království se může pyšnit odvážnými lidmi, kteří se nezaleknou boje.

Požadujeme znalost jízdy na koni a vojevůdcovské zkušenosti!

Zájemci, ozvěte se nejpozději do 30. srpna 1470

*Král Jiří z Poděbrad
(Lea Petřivalská, 7. A)*

Pozor v Českém království se hledá král!!!

Hledáme krále ze zahraničního království, jenž by se ujal Zemí koruny české!

Požadujeme: věk 23+, král by měl být zdatný v boji, výborný taktik i stratég, měl by být vlivným diplomatem,

vzdělaný i učenlivý! Jazyk český by měl znát, v české kultuře by se měl umět orientovat a měl by také umět vládnout mečem i brkem.

Nabízíme: České království, které je bohaté (ohromné zásoby stříbra), krásné (zalesněná krajina, hojnost zvěře v lesích a kytky na loukách), vzdělané (máme zde Karlovu univerzitu) a znalé ve světě (největší hradní komplex v Evropě).

Máme velké zásoby dřeva i soli. Naše země má též velmi bohatou a pestrou historii a bojeschopné vojáky, cenné zkušenosti z boje a oddané poddané. Území čítá Horní a Dolní Lužici, Braniborsko, Slezsko, Čechy a Moravu. Prosíme všechny zájemce, kteří si myslí, že splňují požadovaná kritéria, ať se dostaví do trůnního sálu na Pražském hradě ve dne 15. 4. 1470 v dopoledních hodinách. Strava i ubytování zajištěno!

*Král Jiří z Poděbrad
(Anežka Formánková, 7. A)*

Já, písnička

Dne 25. 3. 2015 se v Zastávce pod záštitou tamější základní školy konala okrsková pěvecká soutěž Já, písnička. Zúčastnilo se jí více než 30 soutěžících z okolních škol (ZŠ i Gymnázium Zastávka, ZŠ Rosice, ZŠ Zbraslav, ZŠ Oslavany, ZŠ Ivančice). Z naší školy bylo vysláno 7 pěveckých talentů, kteří vzešli ze školní pěvecké soutěže. Měli jsme zde zástupce ve všech kategoriích – 5. ročník, 6. a 7. ročník, 8. a 9. ročník a pěvecká dua.

I přes velkou konkurenci v podobě velmi kvalitních vystoupení jsme zaznamenali výborné výsledky. V nejmladší kategorii uspěla Nikol Pavíčková ze 4. A, která získala 2. místo. Dalším úspěchem bylo 2. místo Lucie Šoltésové ze 7. B v 2. kategorii. V nejstarší kategorii se umístila naše Michaela Dudová z 8. B,

a to dokonce na 1. místě! A největším překvapením bylo další 1. místo v kategorii pěvecká dua, o které se zasloužila dvojice Lenka Horáčková z 9. A a opět Lucie Šoltésová.

Gratulujeme všem našim úspěšným soutěžícím.

*Mgr. Vilma Richterová
za komisi estetické výchovy*

Canisterapie ve ŠD

Rádi bychom se s vámi podělili o nevšední zážitek. Naši školní družinu navštívila paní Stanislava Nepevná se svým pejskem Šarykem. Mluvili jsme o tom, kde pejsek bydlí, co dělá, když pracuje. Tento pes se totiž využívá k terapii u lidí, kteří potřebují psychickou i fyzickou pomoc. Při přednášce jsme zkoušeli dechová cvičení, mluvili jsme o očkování o tom, co se může pejskovi dělat a co ne. Děti byly hned v úvodu upozorněny, že pes je cvičený a například odebírání pamlsků z pusy je cirkusový kousek. Ne, aby to doma zkoušely. Šaryk nám předvedl, jak umí např.

prolézat tunelem. Mezi jeho kousky jednoznačně vedlo štěkání na povel a pokládání pamlsků na hlavu.

Co je to vlastně canisterapie?

Je to zvířaty asistovaná terapie, terapie pomocí zvířat. Jedná se o profesionální a dlouhodobě cílenou práci, kdy je nutno, aby tuto činnost vykonával zdravotnický a sociální personál. Sama paní Nepevná je zdravotní sestra. Cvičený pes se používá v náhle

vzniklých situacích, kdy pes může pomoci při odbourávání akutního stresu po tragické události. Probíhá prostým a zcela přirozeným kontaktem člověka se psem a klade si za cíl celkovou stabilizaci a zklidnění organismu. Pes může být prostředníkem, kdy terapeut hovoří s ním a dochází ke spontánnímu zapojení člověka. Prostřednictvím canisterapie může také probíhat výuka s přispěním zvířat.

A co říci na závěr? Prožili jsme velmi krásné odpoledne. Paní Nepevná nám slíbila, že nás ještě navštíví na školní zahradě, aby nám Šaryk mohl ukázat i své další kousky, např. čištění zubů nebo stříkání ze stříkaček. Už se moc těšíme. Paní Nepevné a Šarykovi děkujeme.

Šaryku, máme pro Tebe diplomy!

*Helena Jurová
vedoucí ŠD*

Informace ze školního parlamentu

Ve druhém pololetí si žákovský parlament vytyčil hned několik cílů. Tím bezesporu nejdůležitějším je dokončení projektu Škola pro demokracii a následný pokus o získání stejnojmenného titulu. Jelikož jsme již většinu bodů potřebných k obdržení titulu splnili již v minulém roce či prvním pololetí roku letošního, věnovali jsme se pouze poslední třešnička na dortu v podobě vybudování odpočinkových zón na naší škole. Odpočinkové zóny mají sloužit nejen ke zpříjemnění prostředí naší školy, ale především k relaxaci žáků během přestávek a v neposlední řadě ke zlepšení školního klimatu a potlačení závadného chování našich žáků.

Vybrali jsme tedy několik prostorů v objektu naší školy, navrhli možnosti, účel a vzhled odpočinkových zón a pozvali si prostřednictvím vedení školy nábytkářskou firmu a s ní prokonzultovali naše návrhy a zadali konečný koncept pro výrobu nábytku. Nyní již čekáme pouze na dodání zakázky a nainstalování nábytku do jednotlivých zón. Pokud vše proběhne podle plánu, dokončíme tímto celý projekt, zažádáme o audit a budeme doufat v udělení titulu Škola pro demokracii.

Abychom nevyšli z tempa, s vidinou brzkého dokončení hlavního cíle jsme se rozhodli neváhat a vrhnout se do

dalších projektů. Tím nejbližším je Den dětí pro druhý stupeň, na kterém chceme spolupracovat zejména formou zajištění programu. Jako každý rok bychom rádi zorganizovali celoškolskou soutěž týmů, tentokrát s názvem Rosickou historií, ve které bychom rádi spojili soutěžní prvky s prvky z historie našeho města.

Posledním naším projektem je uspořádání rozlučky s našimi členy z 9. ročníku formou jarmarku na školní zahradě. Tato akce by se měla konat v posledním týdnu školního roku a bude nejspíše určena pro všechny žáky naší školy, kteří si budou moci zasoutěžit v různých disciplínách adekvátních jejich věku, zhlédnout zajímavá představení a popřípadě si za symbolickou částku odnést nějaký suvenýr, vyrobený výhradně našimi žáky.

Doufejme, že se nám v časovém presu podaří následující akce uskutečnit a získat vytoužený titul Škola pro demokracii.

za žákovský parlament

Mgr. Zbyněk Minařík

Vladimíra Odehnalová, 4. C

Co nás čeká v Ekotýmu v nejbližší době?

Naše škola a hlavně ekotým se chystá na 4. obhajobu titulu Ekoškola. Pracujeme v tématech odpady, prostředí, energie, voda a doprava. Tato témata budou i součástí programu Dne Země. Den Země pořádáme u nás na škole již tradičně a proběhne v úterý 21. dubna 2015. V letošním roce oslavíme v tento den i 10 let existence programu Ekoškola v ČR. Nacvičili jsme „Tanec sedmi kroků“, symbolizující mezinárodní metodiku tohoto programu. Zatančí ho žáci 1. stupně. Všechno nejlepší ,Ekoškolo! Oslavte to s námi.

Ekokroužek na exkurzi

Provozní divize Brno-venkov je jednou ze sedmi divizí společnosti VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a.s. Zajišťuje komplexní provoz vodovodů a kanalizací na území bývalého okresu Brno-venkov, a to prostřednictvím pěti provozních středisek Ivančice, Pozořice, Rosice, Tišnov a Židlochovice.

Divize Brno-venkov provozuje v současné době vodovodní sítě o délce více než 800 km. Do těchto sítí dodává vodu z celkem 36 zdrojů a úpraven vody. Kanalizační síť provozovaná divizí Brno-venkov přesahuje svou délkou 500 km a odvádí odpadní vodu na 27 čistíren odpadních vod.

My jsme se šli podívat do úpravní vody, která je přímo v Rosicích na ulici Litostrovská.

Tady jsou postřehy žáků z ekokroužku, kteří se exkurze zúčastnili:

Dne 7. 3. jsme byli na exkurzi v čističce vody. Bylo to moc zajímavé, mohli jsme se ptát a pan průvodce nám odpovídal. Nakonec jsme našli velké skleněnky a mohli jsme si je vzít domů. Bylo to fajn.

Marek Foral, 4. C

Když jsme došli do vodárny, tak se nás ujal pracovník, který nás provedl a udělal nám podrobnou přednášku. Ukázal nám, kudy voda teče a jak se čistí. Také jsme ochutnávali, zda je voda pitná. Nakonec nám dal skleněné koule, které se dříve používaly v úpravě vody. Koule byly ještě znečištěné od vodního kamene. Exkurze byla velice zajímavá.

Matěj Bezděk, 5. A

S ekokroužkem jsme navštívili vodárnu v Rosicích. Dlouhá cesta se nám vyplatila. Dověděli jsme se mnoho nového o čištění vody a ještě jsme dostali skleněné kuličky. Moc se mi tam líbilo.

Pavel Švancara, 4. C

V ekokroužku se zaměřujeme na různá ekologická témata a snažíme se je spojit s praktickým životem. Pokud vás náplň ekokroužku zaujala, rádi vás přivítáme jako nové členy.

*Mgr. Pavla Šoltésová
Členové EKO kroužku*

Jak jsme spokojeni s prostředím v naší škole?

I tentokrát se redakce časopisu rozhodla zjistit, co si myslíte. Jako téma jsme tentokrát vybrali prostředí naší školy. Trávíme zde spoustu času, tak je určitě důležité, abychom se ve škole cítili dobře. Na naše otázky tentokrát odpovídalo celkem 324 žáků z 2. až 9. ročníku, tj. 76% žáků.

Tady jsou výsledky naší ankety:

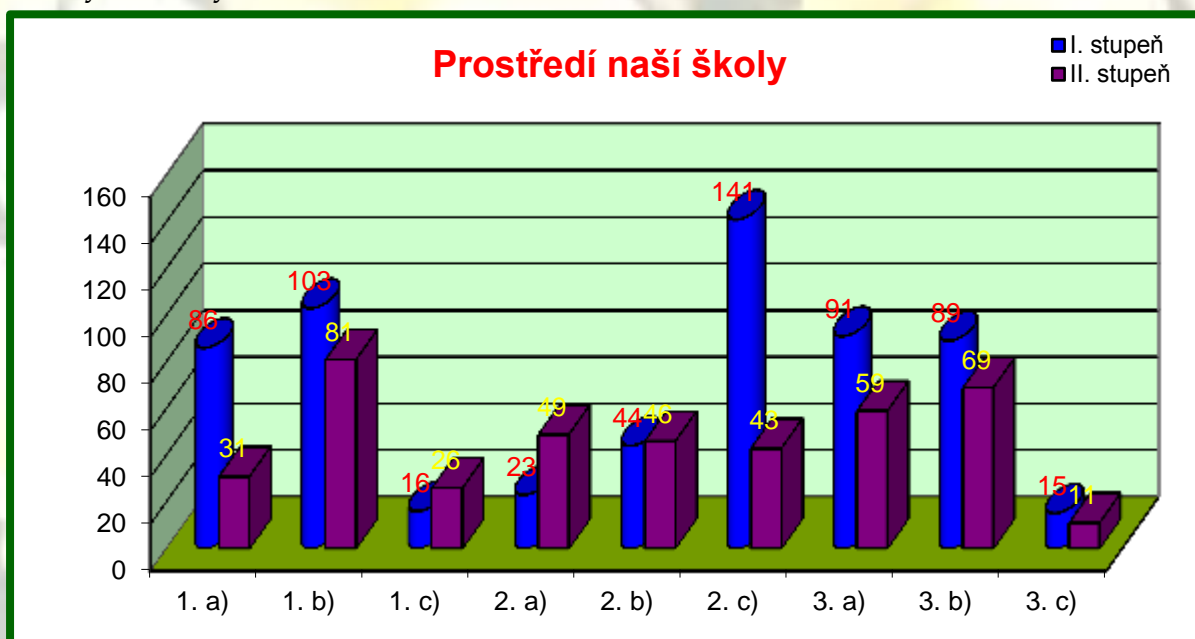
Otázky z ankety a naše komentáře:

nejsou spokojeni s prostředím třídy nebo nemají rádi školu celkově.

2. Chybí ti školní automat?

- Ano, hodně jsem tam nakupoval.
- Nechybí, protože podobný sortiment najdu také ve školním bufetu.
- Nechybí, v automatu jsem nenakupoval.

Velmi diskutovanou otázkou na mnoha školách v poslední době bylo, zda je dobré využívat školní automat. V naší škole byl nedávno školní automat

1. Líbí se ti tvoje třída?

a) Líbí, protože se na vytváření výzdoby podílíme všichni (vystavují se obrázky, práce žáků apod.)

b) Líbí.

c) Nelíbí

Z odpovědí vyplývá, že drtivě většině žáků se jejich třídy líbí a jsou spokojeni. Na vytváření prostředí a výzdoby ve třídě se více podílejí žáci 1. stupně. Že by byli šikovnější, nebo se nám starším méně chce? 12% žáků se prostředí ve třídě nelíbí. Otázkou je, jestli tito žáci

zrušen, proto nás zajímalo, jestli se žáci dokážou bez něj obejít. Školní automat opravdu chybí 71 žákům. Přepočítáno na procenta je to 22 % žáků. Zbytek si dokázal nějak s hladem poradit. Buď žáci využívají školního bufetu, nebo si donesou svačinu z domu. Je pravda, že sortiment školního automatu nebyl právě nejzdravější, takže to snad bez něj vydržíme.

3. Co si myslíš o vybudování odpočinkových zón ve škole?

a) Těším se na ně a budu je využívat.

b) Nevím, ale jsem na ně zvědavý.

c) Případají mi zbytečné, využívat je asi nebudu.

Ve třetí otázce jsme sbírali hodnocení odpočinkových zón, které se právě teď budují. Velkou zásluhu na vybudování těchto zón má Školní parlament, a tak nás zajímalo, zda jejich úsilí oceníte. Práce Školního parlamentu určitě nebyla zbytečná, protože 289 dotázaných hodnotí odpočinkové zóny kladně. Z toho 134 žáků se na odpočinkové zóny opravdu těší a plánují, že je budou využívat.

4. Je nějaké místo ve škole, které opravdu nemáš rád a cítíš se tam nepříjemně? Pokud ano, napiš, které to je.

Nejméně příjemným místem jsou pro žáky 1. i 2. stupně toalety. WC jako nepříjemné místo vnímá 69 dotázaných. To představuje pětinu dotazovaných žáků. Je to docela vysoké číslo a vybízí k zamyšlení. Další místa vnímají jako nepříjemné už pouze jednotlivci. Několika žákům z 1. stupně se nelíbí ve školní družině, u bufetu (možná proto, že starší žáci ty mladší někdy předbíhají) a prostor před školou. Na 2. stupni jsou kromě WC negativně vnímány některé odborné učebny. Asi to souvisí se vztahem konkrétních žáků ke konkrétnímu předmětu. Celkově se dá říci, že kromě WC není v naší škole místo, které by bylo nepříjemné pro větší počet žáků.

Členové redakční rady

Hudba 21. století

Lindsey Stirling

Lindsey Stirling je americká houslistka, tanečnice a skladatelka. Prezentuje se choreografickými houslovými vystoupeními, která představuje jak živě, tak i na svém kanále na YouTube s názvem Lindsey Stirling, který založila v roce 2007.

Hraje různé hudební žánry, od klasiky, přes pop a hip-hop až po elektronickou taneční hudbu. Kromě vlastní hudby její diskografie zahrnuje také vlastní úpravy písní jiných hudebníků a různých soundtracků. Její video

Crystallize bylo osmým nejsledovanějším v roce 2012 a její cover verze na skladbu Radioactive, na které spolupracovala s Pentatonix, získala ocenění na prvních YouTube Music Awards v roce 2013 v kategorii odezva roku. V roce 2014 prodala milión singlů a v roce 2015 její kanál na YouTube sledovalo přes 6 miliónů lidí a celkový počet zhlédnutí jejích videí přesahoval 880 miliónů.

V roce 2015 byla zařazena do žebříčku "30 pod 30 v hudbě" magazínu Forbes.

Magazín zmínil její účast ve čtvrtfinále soutěže Amerika má talent v roce 2010, 2. místo v hitparádě Billboard 200 alba Shatter Me a 6 miliónů lidí, kteří sledují její YouTube kanál.

Její debutové album zaznamenalo velký úspěch v Evropě. Proдало se jej přes 200 tisíc kopií v Německu, kde získalo

platinové ocenění, a prodejních úspěchů se dočkalo i ve Švýcarsku, Rakousku a Polsku. Nominováno také bylo v roce 2014 na Billboard Music Award v kategorii top taneční/elektronické album.

Při turné po Evropě navštívila i Českou republiku. Lindsey se snažila své turné domluvit tak, aby navštívila také Česko. Má tu svůj velký fanklub (dokonce jsme pro ni adoptovali v pražské ZOO pandu červenou, její oblíbené zvíře). Slovem „jsme“ které je v závorce už napovídám, že i já patřím do tohoto fanklubu. Lindsey dokonce

natočila video pro české fanoušky. Po svém koncertu v ČR si byla prohlédnout Prahu a prohlásila, že ji miluje.

Tak to bylo něco málo o Lindsey. A teď proč jsem si vybral zrovna ji? Celé toto číslo je zaměřeno na přírodu. Lindsey a příroda jdou opravdu skvěle dohromady. Nejenže hra na housle se dá pojmout jako relaxační hudba, ale její videoklipy jsou přesně něco v tomto stylu.

V jejích videoklipech se objevují tajemné lesy, voda, led, příroda, mlha a další poněkud jednoduché věci, ze kterých se dá vyrobit úžasná kouzla. Ve videoklipu k písni Shatter Me je Lindsey panenka uvězněná ve sněžítku a musí se dostat ven pomocí zvuku houslí. Nebo v klipu k písni Také Flight je zase v pokoji a uvidí modrou květinu, která ji zavede do různých světů např.: svět s milionem dveří a dál svět, kde pluje na mracích a žebříkem sešplhá zpět dolů na krásnou louku. Myslím, že zhlédnutí alespoň jednoho klipu určitě stojí zato.

Písně:

Shatter Me
Elements
Roundtable Rival
Beyond The Veil
Crystalize
A další...

Zdroje:

<http://ezramagazine.com/2013/10/08/exclusive-interview-lindsey-stirling/>

Ondřej Nedorost, 8. A

Tanec

Naše třetí číslo Rosníku je zaměřeno na zdravý životní styl a věci s ním spojené. Myslím, že k zdravému životnímu stylu patří určitě i tanec. Ať už po stránce fyzické, tak po stránce relaxační, a dokonce i psychické. Tedy alespoň já to tak cítím...

Už několik let chodím do naší Základní umělecké školy v Rosicích na taneční obor. Zde se věnujeme třem základním stylům, a to především baletu, moderně a trochu i lidovým tancům. Mne osobně tanec ohromně naplňuje a neumím si představit život bez něj. Sice je za tím vším hrozně moc dřiny, hodiny strávené třeba jen nad jedním krokem, který pořád ne a ne ze sebe dostat. Ale

hlavní je nevzdávat se a zkoušet to tak dlouho, dokud to prostě nezatancujete. Vždy se ale z tréninků vracíme příjemně unavení. Také každý den musíme cvičit, abychom zůstaly ve formě. Často to opravdu není procházka růžovým sadem, ale tohle nás nutí zapracovat na sobě a neustále cvičit všechny ty jednotlivé kroky a tance, protože pořád je co zdokonalovat. Díky tomu ale zase máme mnohem víc možností, kde se

uplatnit, ať už na středních školách, v budoucím povolání, nebo na různých soutěžích a festivalech nebo prostě jen na našich koncertech ZUŠ.

Také nesmím zapomenout na naši skvělou paní učitelku Novotnou, která nás vede. Popravdě, bez ní bychom tam už možná ani nebyly, protože učitel dělá opravdu hodně. Díky ní se na každou hodinu tance moc těším a myslím, že ostatní holky to mají stejně. Chodíme sem tři – já, Lea Petřivalská a Nikola Švancarová.

Musím říct, že jsme sehraný tým a naše vystoupení díky tomu sklízí velké úspěchy. Také sem chodí hrozně moc malých prvňáčků,

pár druháků a školkáčků. Za zmínku určitě stojí i to, že s námi do tanečků chodí kluk. No, když už jsme u toho, hodilo by se nám jich víc, takže kdo by měl zájem, tak se v září určitě běžte hlásit do „zušky“...

Co víc dodat, tanec je prostě výborný sport, pro mě ten nejlepší. Jsem strašně ráda, že mám tu možnost sem chodit, protože je to úžasný koníček. A pohyb je samozřejmě zdravý, takže vlastně zabijeme dvě mouchy jednou ranou...

Barbora Čechová, 8. A

Yorkšírský teriér

Popis:

Yorkšírský teriér je plemeno psa malého vzrůstu řadící se mezi teriéry, které pochází ze Spojeného království.

Chová se jako společenské plemeno.

Je to živý, hravý, inteligentní teriér, s dlouhou nebo krátkou srstí, která je od špičky nosu až ke konci ocasu rozdělena pěšinkou. Na hlavě je srst dlouhá, bohatá, sytě zlatá, tmavší na stranách hlavy, kolem uší a na čenichové partii, kde je zvlášť dlouhá. Třísloná barva na hlavě nezasahuje až na krk, ani zde neobsahuje žádné tmavé nebo černé chlupy.

Ideální hmotnost je 1800-2800 g, nicméně chovný pes by neměl vážit méně než 2000 g. Standardem povolená váha je až do 3200 g. Ideální váze nejlépe odpovídá výška 20-24 cm. Stavba těla je pevná a krátká. Velmi důležitá je hřbetní linie, která musí zůstat rovná i za chůze. Přední i zadní končetiny jsou rovné a pevné, zadní kolenní kloub musí mít správné zaúhlení, které ovlivňuje pohyb psa,

hrudní končetiny jsou pevné, dobře kryté sytě zlatavou srstí, která je tmavší u kořenů než na koncích.

Tlapky jsou uzavřené, přední o něco větší než zadní. Psi se správným pigmentem mají černé drápky.

Hlava je poměrně malá a plochá, čelo nesmí být příliš výrazné, nos je černý. Oči jsou středně velké, tmavé a lesklé, s živým, inteligentním výrazem.

Oční víčka musí být tmavě pigmentovaná. Poměrně malé uši jsou vztyčené, ve tvaru obráceného V.

Očkování:

1x za rok proti vzteklině

U štěnat 6-8 měsíců proti virům, bakteriím a parazitům

Péče:

Koupat 1x do 2-3 týdnů, je-li to nutné, tak častěji. Při koupání zakrýt uši, nesmí do nich natéct voda!!

Jak při koupání postupovat:

Osprchovat vlažnou vodou.

Nanést psí šampon.

Smýt šampon vlažnou vodou.

Osušit ručníkem.

Za žádných okolností NESMÍ mokrá či vlhký pes pobíhat v zimě nebo studeném počasí po zahradě, může dostat zápal plic.

Alespoň 2-3krát do týdne rozčesat.

V zimě dávat oblečky, aby mu nebyla zima a také na chránění srsti před zamotáním větvičky.

1x do 2 týdnů vyčistit uši, NIKDY ale nepoužívat vatové tyčinky, kusy vaty mohou v uchu zůstat.

Strava:

Nedávat psům lidské jídlo, už nebudou

chtít granule.

Jaké koupit granule:

Nejlepší jsou Royal Canin, je plno druhů pro malé i velké psy. Jsou vyvinuté i přímo pro jorkšíry.

Povely:

Yorkšíři by se měli učit povely už od štěněte, je možné, že se to už jako dospělí nemusí naučit.

Hlavní povely jsou:

SEDNI, LEHNI, ZŮSTAŇ, KE MNĚ, HOP, PANÁČKOVÁNÍ, (NA PROCHÁZCE ZPOMAL), FUJ, NA.

Denisa Hlavůňková, 6. B

Činčila

Řád: hlodavci

Původ: Jižní Amerika – Argentina, Chile

Věk: 10- 15 let

Velikost: 25-35 cm,
délka ocasu 15-20 cm

Hmotnost: 400-600 gramů

Zbarvení: šedá, bílá, stříbrná, černá, béžová a hnědá

Březost: 1-6 mláďat

Ohrožení: Kriticky ohrožený druh

Jako domácí zvíře se stala činčila oblíbenou teprve v poslední době. Je

hlavně známá pro svůj krásný hebký kožíšek a taky kvůli kožíšku byly loveny. Většina činčil v současné době pořád žije na kožešinových farmách.

Vybavení klece:

Velikost klece by měla být 100x50x50 cm a můžou zde být dřevěná patra, protože činčily rády skotačí. Klec by měla mít alespoň jeden dřevěný domek, kam se může zvířátko schovat. Dále pak potřebuje klasicky napáječku a misku (nejlépe keramickou, aby ji činčila nepřevrátila). Činčila také potřebuje koupelnu. Nejlepší na to je nějaká nádoba naplněná speciálním pískem. Dobré jsou i nějaké hračky jako dřevěné tunely, závěsné pelíšky...

Činčila je hlavně vhodná hlavně pro lidi, kteří chtějí zvířátko na obdivování krásy a její zvědavosti, a ne pro ty, kteří chtějí zvířátko na mazlení.

Lenka Horáčková, 9. A

Ověř si své znalosti – domácí mazlíčci

1. Kdo to je?

- a) osmák
- b) křeček
- c) morč

2. Které zvíře nepatří mezi mazlíčky?

- a) pes domácí
- b) kapr obecný
- c) králík domácí

3. Kde žijí rybičky?

- a) v boudě
- b) v akváriu
- c) v kleci

4. Kdo to je?

- a) tchoř tmavý
- b) kočka domácí
- c) fretka domácí

5. Jaký domácí mazlíček má krunýř?

- a) želva
- b) rybička
- c) chameleon

6. Kde nesmíme chovat králíka domácího?

- a) v kleci
- b) v akváriu
- c) v teráriu

7. Můžeme doma chovat tohoto papouška?

- a) ano
- b) ne

8. Má potkan ocas?

- a) ano
- b) ne

9. Kdo je to?

- a) morče
- b) křeček
- c) myš

10. Čím se živí pes?

- a) granulemi
- b) senem
- c) zrním

Kristýna Tůmová, 8. B

1. a), 2. b), 3. b), 4. c), 5. a), 6. b), 7. a), 8. a), 9. b), 10. a)
Odpovědi:

Z Rosníkovy knihovničky (aneb okénko rosické knihovny)

Spřízněnci čarodějů

Kouzla už nejsou jen pro čaroděje! Napínavá fantasy kniha od dvou autorů Adama Jay Epsteina a Andrewa Jacobsona. Jejich hlavní hrdinové totiž nejsou lidé, ale zvířata. I když samozřejmě nadaná nějakou tou nezbytnou magií a nadpřirozenými schopnostmi. Každý však patří svému čaroději, kterému oddaně pomáhá. Idyla však netrvá dlouho, protože na čaroděje už má delší dobu zálsok zlotřilá královna Loranela...

Fiorella – Bratrstvo křišťálu

Detektivní příběh z pera Vlastimila Vondrušky. Přenesete vás na Staré město pražské avšak do za doby vlády císaře Rudolfa II. Fiorella je dcerou alchymisty, jenže královské předpisy

nedovolují, aby se takovému řemeslu vyučila dívka. Proto se převléká za chlapce – otcova učedníka Rafaela. Sotva si ale stihne najít přátele Martina a Lukáše, někdo z městské radnice ukradne truhlici stříbra a městská rada

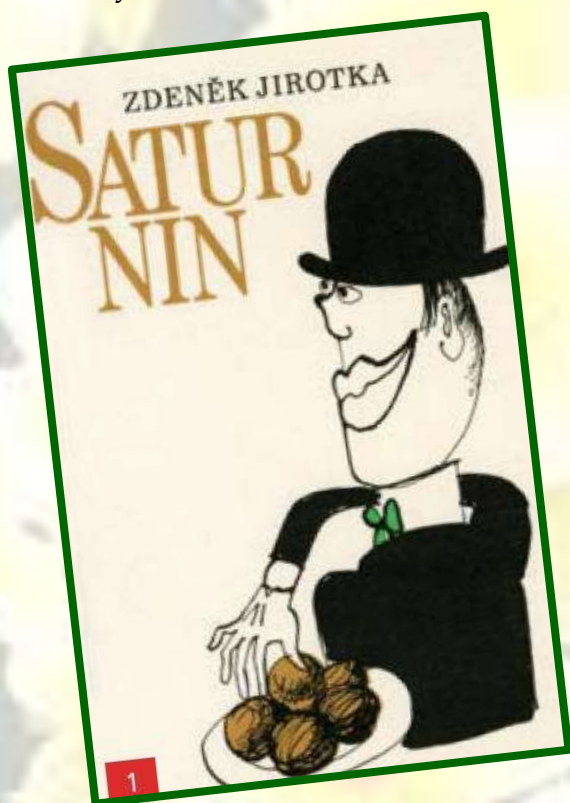
uvězní Martinova otce. Fiorella a její přátelé musí začít jednat. K odhalení zločince je nakonec přivede nejen odvaha a chytrost, ale také Fiorelliny znalosti alchymie.

Saturnin

Známý, humoristický český román od autora Zdeňka Jirotky. Počítá se také mezi knihy povinné k maturitě. Je vtipná, velmi dobře a čtivě psaná. Je určena především starším čtenářům a dospělým. Čeká na vás mnoho dobrodružství a akce s nezapomenutelným sluhou a mnoho přísloví pronesené tetou Kateřinou.

Pan Jiří vede vcelku poklidný, střízlivý život a je s ním naprosto spokojen. Osud mu však postaví do cesty Saturnina – osobitého sluhu s nevšedním jménem, který dokáže udělat detektivku z jízdniho řádu a v jehož bláznivých nápadech je kus poezie.

Saturnin je dostupný také jako dobře natočený film.

Anežka Formánková, 7. A

Avangers

Konečně jsme se dočkali dalšího filmu od studia Marvel. Tentokrát jsou jím *Avengers: Věk Ultrona*. Jeho premiéra se bude konat už 1. května. Děj nebude nijak složitý, zato atmosféra by měla být nabitá a počítačovými efekty se zaručeně šetřit nebude.

Jelikož je mezinárodní agentura zabývající se udržení celosvětového

míru S.H.I.E.L.D. v rozpadu, potřebuje superhrdinský tým Avengers jako výpomoc při zachraňování nevinných životů. Multimiliardářský vynálezce Tony Stark se tedy rozhodne vymyslet efektivnější způsob ochrany lidstva vytvořením nových strojů, mezi něž patří i neustále se vyvíjející umělá inteligence Ultron.

Věci ale nabere nečekaný obrat, když Ultron dojde k závěru, že hlavní hrozba je lidstvo samotné, a spolu s dalšími Starkovými výtvoři se rozhodne jej vyhladit.

Avengers jsou opět nuceni zachránit Zemi před katastrofou, jenže tentokrát musí spojit síly i s jinými superhrdiny – superrychlým Quicksilverem

a mystickou Scarlet Witch.

Takže je jisté, že se máme na co těšit.

Katka Kolibáčová, 7. A

Recepty**Tvarohový nepečený dort****Potřebujeme:**

Jahody (mohou být i kompotované)
cca 500 g - množství lze upravit podle
potřeby

Lze použít i jiný druh ovoce
např. broskve, borůvky atd.

Piškovky kulaté a cukrářské dle potřeby

1 smetana ke šlehání (33%)

1 zakysaná smetana

1 jemný tvaroh

Mascarpone nebo pomazánkové máslo

Moučkový cukr (nebo med), dle chuti

Půl balíčku vanilkového cukru (může
být samozřejmě bio)

Postup:

Tvaroh, zakysanou smetanu, mascarpone (nebo pomazánkové máslo) ušleháme, přidáme ušlehanou smetanu a cukr a řádně promícháme. Dno dortové formy vyskládáme kulatými piškotky a na ně rozetřeme trochu směsi tak, abychom mohli kolem formy svisle naskládat cukrářské piškoty. Na směs poklademe další vrstvu kulatých piškotů, na ně jahody

(nebo jiné ovoce), tvarohovou směs, znovu piškoty, jahody, tvarohovou směs a tento postup stále opakujeme, až naplníme celou formu.

Poslední horní vrstva musí být tvarohová a na tu poklademe ještě jahody (popř. jiné ovoce).

Dost dáme do ledničky nejméně na 24 hodin, ovšem nejlépe až na 2 dny. (Z vlastní zkušenosti vím, že odleželý je dort nejlepší).

Ondřej Nedorost, 8. A

Anna Štraufová 8. A

Lucie Gorošová 9. A

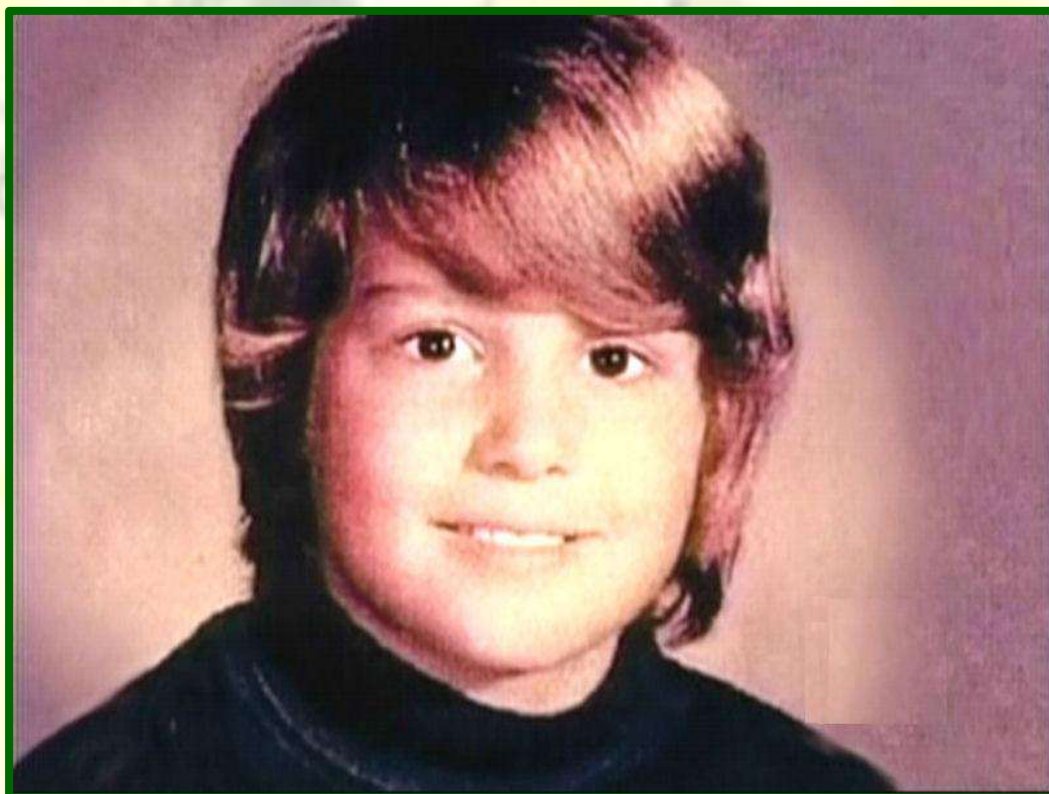
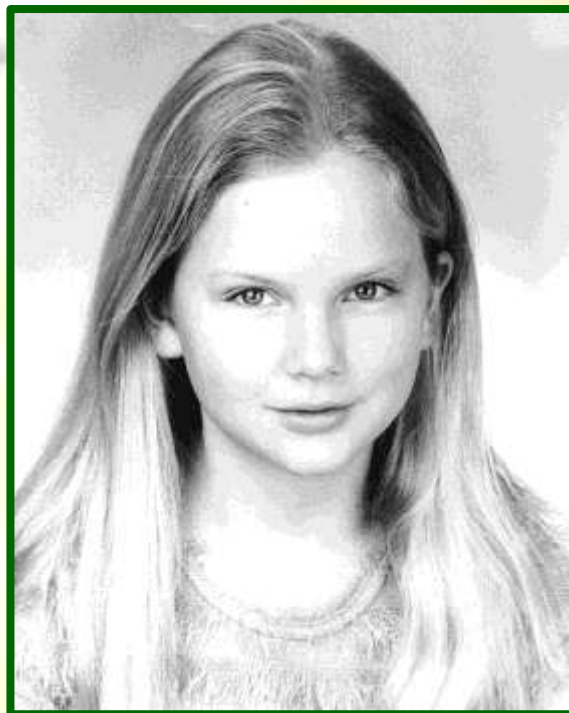
Václav Špička 9. A

Poznáš je?

Možná si pamatujete, že jste měli v minulém roce díky Rosníku možnost zkusit si, zda poznáte učitele z naší školy podle jeho fotky z dětství.

Dnes máte opět možnost zkusit hádat, kdo je na následujících dvou fotografiích. Tentokrát už se však nejedná o učitele, nýbrž o celebrity, které byste měli znát z internetu, či televizních obrazovek. Tak co, víte kdo to je?

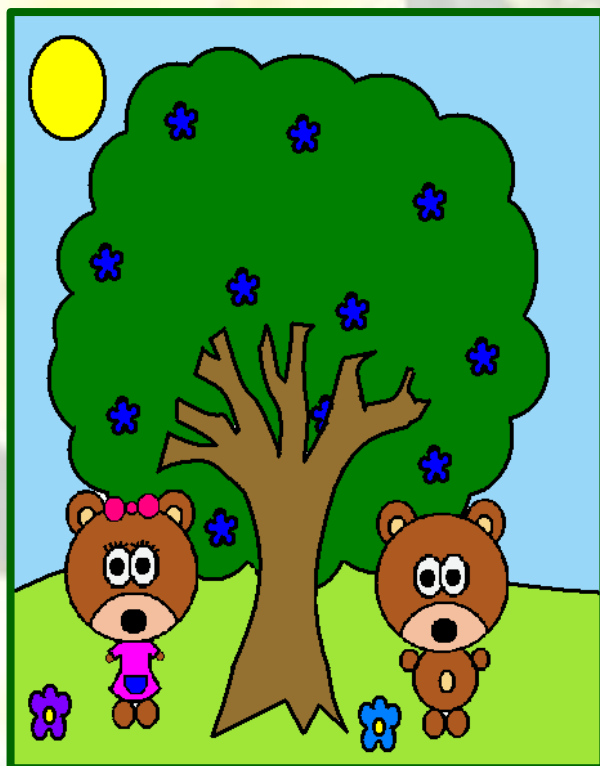
Nápověda: Kariéru začala ve 14 letech jako country popová zpěvačka.

Nápověda: Tohoto dnes již dvaapadesátiletého herce můžete znát z filmů Piráti z Karibiku nebo třeba Alenka v Říši divů.

Lea Petřivalská, 7. A

Najdi aspoň deset rozdíľů

Veronika Dušková, 6. B

Slovo závěrem

Jarní číslo Rosníku je na světě! Doufáme, že se v našem časopise něco dozvíte, inspirujete se a také se u něj pobavíte. Moc děkujeme všem členům redakční rady, kteří se snaží vymýšlet stále něco nového.

Zanedlouho nás čeká krajské kolo soutěže Školní časopis roku 2015. Na soutěž se těšíme a jsme zvědaví, jak dopadneme v konkurenci časopisů z Jihomoravského kraje. Tak nám držte palce.

Naše redakce na konci školního roku opět přijde o několik výborných redaktorů, proto popřemýšlejte, zda byste je nemohli nahradit právě vy! Vítejte nové členy nebo přispěvatele.

Užijte si jaro plné sluníčka a rozkvetlých kytíček!

Lea Petřivalská, 7. A

Redakční rada

Vladimíra Odehnalová, 4. C
 Nela Burianová, 6. A
 Veronika Dušková, 6. B
 Denisa Hlavůňková, 6. B
 Anežka Formánková, 7. A
 Lea Petřivalská, 7. A
 Kateřina Kolibáčová, 7. A
 Ondřej Nedorost, 8. A
 Barbora Čechová, 8. A
 Kristýna Tůmová, 8. B
 Lenka Horáčková, 9. A
 Andrea Mecerodová, 9. A
 Jan Mecerod, 9. A
 Václav Špička, 9. A

Přispěvatelé

Marek Foral 4. C
 Pavel Švancara, 4. C
 Hanka Kudrnová, 4. C
 Matěj Bezděk, 5. A
 Karla Jelénková, 7. B
 Anna Štraufová, 8. A
 Tereza Veverková, 8. A
 Lucie Hájková, 9. A
 Lucie Gorošová, 9. A
 Jan Poláček, 9. B
 Žáci 8. B a Mgr. Michaela Hantková
 Helena Jurová
 Mgr. Vilma Richterová
 Mgr. Zbyněk Minařík
 Mgr. Pavla Šoltéssová

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová

a

Ing. Gabriela Folvarčíková

